

достига, „сичкыты добрины гы има, едно нѣцо мѣ трѣбка за да го запишиемъ за скрѣщенъ сватецъ. Да не обычѧ сиромахътъ срѣброто. Друго, каквото искашь; искашь ли да пости? той не гаде мясо презъ сичкытъ си животъ; искашь ли да стрѣва молитва? стрѣва ксенофны бдѣніемъ; искашь ли да изнѣврѣва себѣ си? той сѧ благодарюва да ходи съ вosi крака, и патоваренъ съ желѣза, сичко го стрѣва на радо сърдце; но само ковчежецътъ мѣ не бѣтай, защото го изг҃евашъ. Сичко друго кърши на драго сърдце, а само твой го наскрѣбава, угожава го, и отхожда си скрѣбенъ. Толко е истина, че срѣбролюбіето дѣржи, и обладава дѣшилти и на онци сїе, които ный почитамъ за сватци. Ни азъ пытамъ, единъ такъвъ срѣбролюбивъ сватецъ, може ли бы ученикъ, и Апостолъ Христовъ? не; нека свидѣтелствава за това днешніатъ срѣбролюбивъ человѣкъ на Евангеліето; когато мѣ рѣкълъ Христосъ: „сичко, шото имашъ, продай го, и раздай го по сиромасыти,“ което ще рѣче: остави съвсемъ срѣбролюбіето, и залови нищелюбіето, „и върви подира ми;“ ела да ми вѣдешъ ученикъ, и Апостолъ; той си трѣгнажъ наскрѣбенъ.“ И видѣ скорбѧ.(1) Нѣка е увардилъ точно закона, нека сѧ хвали „сѧ всѧ сохранихъ ѿѣности моѧ;“ когато е срѣбролюбивъ, нѣма сѫдрѣжеството, и дружбата Христовы. Пытамъ пакъ: единъ такъвъ срѣбролюбивъ сватецъ съ сичкыты си добродѣтели може ли да сѧ спаси? мѣчно, говори Христосъ, „мѣчно ще наследватъ царството Божие онii, които иматъ богатства,“ и казва причината на това Божественныи Златобѣстъ; защото да обичѧ нѣкой дѣшата си, и да обичѧ парыты, сѧ дѣвѣ нѣца проптии, или едното, или другото: Нѣстъ бо вѣспѣ и срѣбреника любити и дѣшъ;(2) да обичѧ нѣкой дѣшата си, и парыты заедно, това е невозможно; пѣтътъ, който води въ Рамътъ е, говори Христосъ, тѣсенъ, и скрѣбенъ; който иска да мине отъ тамъ, трѣбка да е празенъ, и голъ.

Поискалъ Богъ да възнесе живъ на небето пророка Илія. „Ето колесница огнenna, и коне огнenni,“ които го гравиiali; той като възлизаля, хвѣрлилъ си кежюхътъ на земата, а ученикътъ мѣ Еліссеи го зелъ, „И пріѣтъ Еліссеи мѣлотъ Иліинъ падшъ върхъ егъ.“(3) Но за комъ причина да хвѣрли пророкътъ дрѣхата си, като сѧ възнасялъ на небето? защото сѧ дрѣхъ, сирѣчъ сѧ богатства, и имоты мѣчно, съ Христіане, възлизали на небето:

(1) Мат. гл. 19, ст. 22. (2) Коринт. Слово 24. (3) 4. Царств. гл. 2.